

ת"פ (קרית שמונה) 51021-11-22 - מדינת ישראל נ' שרה כהן

ת"פ (קרית-שמונה) 51021-11-22 - מדינת ישראל נ' שרה כהן/שלום קרית-שמונה

ת"פ (קרית-שמונה) 51021-11-22

מדינת ישראל

נגד

שרה כהן

בית משפט השלום בקרית-שמונה

[08.06.2024]

כבוד השופטת מיסא זועבי

החלטה

לפני בקשת המאשימה לתיקון כתבי האישום על דרך הוספת עד תביעה.

רקע והשתלשלות ההליכים

- נגד הנאשמת הוגש ביום 22.11.22, כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירה של החזקת/שימוש בסמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973.
- כעולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 15.02.22, בשעה 19:35 לערך, בוצע חיפוש כדין בבית. במועד ובמקום המתוארים לעיל, החזיקה הנאשמת בחדר השינה בבית קופסא ובה 3 שקיות ניילון שהכילו 3 טבליות של סם מסוג MDMA וכונן סם מסוג MDMA במשקל 0.2126 גרם נטו.
- בדיון הראשון שנערך במעמד הצדדים ביום 30.05.23, ביקשו הצדדים דחיה לבחון אפשרות העברת התיק להסדר מותנה. בהמשך, בדיון מיום 13.06.23, ביקשה הנאשמת מינוי סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית. ביום 25.12.23, כפרה הנאשמת בעובדות כתב האישום וכך צוין בפרוטוקול:
"הקראתי לנאשמת את כתב האישום, היא כופרת בעובדות כתב האישום. הכפירה שלנו מתמקדת במחדלי חקירה חמורים שפוסלים את עצם תפיסת הסם החל מהחיפוש שהיה לשיטתנו לא חוקי וכלה בשרשרת המוצג שמצביעה על העדרה המוחלט מרגע התפיסה ועד רגע קבלת המוצגים במעבדה. במצב דברים זה נבקש לכפור ולקבוע את התיק להוכחות. העדים המבוקשים הם רק עדים 1 ו-2. על יתר העדים אני מוותרת... בפרשת ההגנה תעיד הנאשמת בלבד".
- לאור כפירת הנאשמת, התיק נקבע לשמיעת הוכחות ליום 06.05.24.

5. ביום 2.05.24, הוגשה בקשה מטעם ההגנה לזימון רפ"ק נתנאל שמחה, מ.א. 1190461 אשר היה במועד האירוע הנטען בכתב האישום קמב"ל תחנת קרית שמונה, כעד מטעם ההגנה. למען שלמות התמונה, הבקשה נסרקה במערכת נט המשפט ביום 2.05.24 שעה 11:41.
6. באותו היום, הוגשה בקשה נוספת הפעם מטעם המאשימה, לתיקון כתב האישום בהתאם לסעיף 92 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"), על דרך הוספת העד השוטר נתנאל שמחה, אשר נסרקה לתיק בשעה 12:22, ובה צוין כי בעת הכנת התיק להוכחות, הובא לתשומת ליבה של המאשימה, כי נשמט העד מרשימת עדי התביעה. נטען, כי מדובר בטעות טכנית שנעשתה בשוגג ואין בבקשה לפגוע בזכות הנאשמת לניהול הליך הגן שכן מדובר בעד שוטר אשר חומר החקירה בעניינו היה מצוי בידי ההגנה, ואף ההגנה בפנייתה אל המאשימה התייחסה לחומר החקירה של עד זה. עוד נטען, שככל והנאשמת תבקש לחקור את העד ולא יהיה ניתן להגיש בהסכמה את חומר החקירה בעניינו, המאשימה תבקש להעיד עד זה במועד נדחה ולא במועד הקרוב. עוד צוין בבקשה כי ב"כ הנאשמת, מתנגדת לבקשה.
7. בהחלטה מיום 2.05.24, נעתרתי לבקשת ההגנה והוריתי על זימון העד כמבוקש וזאת בטרם הובאה לעיוני בקשת המאשימה לתקן כתב האישום על דרך הוספת אותו העד לרשימת עדי התביעה ואילו באשר לבקשת המאשימה הוריתי להגנה להגיש תגובה עד ליום 5.5.24.
8. ההגנה התנגדה לבקשה לתיקון כתב האישום לאחר מתן תשובת הנאשמת לכתב האישום, בו נמסר קו ההגנה של הנאשמת על בסיס כתב האישום ורשימת העדים המהווה חלק בתי נפרד ממנו, כאשר מאז הגשת כתב האישום ועד לכפירה המפורטת, התקיימו שלושה דיונים, והיו למאשימה די הזדמנויות לתקן כתב האישום. עוד נטען, כי עסקינן בתיקון מהותי ולא טכני כפי שנטען על ידי המאשימה. נטען עוד, שהוספת העד לאחר מענה מפורט לכתב האישום, ועל בסיס נתונים קיימים מהווה פגיעה קשה וחמורה בהגנת הנאשמת. זאת ועוד, העד זומן כעד הגנה וגם מטעם זה אין ביכולתה של המאשימה לזמנו עוד מטעמה.
9. לנוכח השתלשלות העניינים כמפורט לעיל, והעדר הסכמה לתיקון כתב האישום, הוריתי על המרת ישיבת ההוכחות לישיבת תזכורת בה נשמעו טיעוני הצדדים. טענות הצדדים בתמצית
10. ב"כ המאשימה, טענה כי ביום 02.05.24, עובר להגשת הבקשה לזימון העד על ידי ההגנה, הודיעה המאשימה לב"כ הנאשמת כי ככל ולא יגיעו הצדדים להסכמות, בכוונת המאשימה לתקן כתב אישום על דרך הוספת העד. משלא הצליחו הצדדים להגיע להסכמות, פנתה ב"כ המאשימה פעם נוספת לב"כ הנאשמת וביקשה עמדתה לבקשה לתיקון כתב האישום על דרך הוספת העד, ורק לאחר שהתקבלה עמדת ההגנה, הוגשה הבקשה לתיק בית המשפט. צוין בהקשר זה, כי בעת הגשת הבקשה מטעם המאשימה, ב"כ המאשימה לא היתה ערה לכך שהוגשה עוד קודם לכן, בקשה מטעם ההגנה לזימון אותו העד מטעמה. מכאן, שלדידה אין נפקא מינה, בנסיבות אלה, מי "רץ" קודם לבית המשפט והגיש את הבקשה לזימון העד מטעמו, וברי כי בנסיבות אלה התנהלות ההגנה, מהווה חוסר תום לב מובהק.
11. הבקשה לתיקון כתב האישום, אינה חריגה, ואינה יוצאת דופן לבקשות דומות שמוגשות חדשות לבקרים בבתי המשפט, לאחר שלא אחת בתום לב, נשמט עד מרשימת עדי התביעה. זאת ועוד, חומר החקירה הנוגע לאותו עד הועבר לעיון ההגנה, והיה ידוע לה.
12. עוד נטען, שבמעמד הכפירה המפורטת, הצהירה הנאשמת כי בפרשת ההגנה תישמע הנאשמת בלבד. משמע, שלא היתה כל כוונה מצד ההגנה, לזמן עדים מטעמה. בנוסף, שמיעת ההוכחות טרם החלה, משכך לא תיפגע זכותה של הנאשמת להתגונן.

13. ב"כ הנאשמת, חזרה על תגובתה בכתב והוסיפה כי אי אפשר להידרש לבקשת המאשימה לתיקון כתב האישום על דרך הוספת עד לאחר שניתנה החלטה קודם לכן לזמן את אותו העד מטעם ההגנה וכי לא עסקינן במחטף שנעשה על ידי ההגנה. לתמיכה בטענותיה, הפנתה ב"כ הנאשמת לפסיקה שונה.
14. עוד נטען, כי מאז הגשת כתב האישום היו למאשימה מספר הזדמנויות לתיקון כתב האישום על דרך הוספת העד והיא לא עשתה כן. כיום, תיקון כתב האישום ערב ההוכחות כאשר קו ההגנה נפרס לעיני המאשימה, מהווה פגיעה בהגנת הנאשמת ואף עיניו דין שבית המשפט אינו אמור לאפשר.
- דין והכרעה
15. אקדים מסקנה להנמקה ואציין כי לאחר שקראתי את טיעוני הצדדים, שמעתי טיעוניהם במסגרת הדיונים ונדרשתי לחוק ולפסיקה הרלוונטית, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לאפשר את תיקונו של כתב האישום וזימון העד מטעם התביעה.
- מסגרת נורמטיבית
16. כזכור, עד לשלב תחילת המשפט רשאי התובע לתקן כתב האישום ללא צורך בבקשת אישור מטעם בית המשפט, ובלא שיהיה לנאשם מעמד לעניין עצם התיקון (ראו: סעיף 91 לחוק סדר הדין הפלילי). תיקון כתב האישום יכול להתייחס לכל סוג של תיקון החל מתיקון טעות סופר וכלה בתיקון מהותי בדבר הוספת אישומים או השמטתם (ראו: פרופ' הלוי, תורת הדיון הפלילי, כרך ב' (2011), עמ' 525-528 (להלן: "הלוי")). הגישה המקובלת היא, כי המשפט מתחיל בהקראת כתב האישום (סעיף 143 לחוק סדר הדין הפלילי; ע"פ 6734/16 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], פסקה 30 (25.10.2017)).
17. לאחר תחילת המשפט, אין לתביעה הסמכות לתקן את כתב האישום - סמכות זו מצויה בידי בית המשפט, והיא מעוגנת בהוראות סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כך:
- "בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול". (הדגשות אינן במקור)
18. הטעם לכך, הוא תחימת זירת המחלוקת בין הצדדים, שכן כל שינוי בכתב האישום עשוי לרדת לשורשה של זירת המחלוקת ועל כן עלול "לעוות" את ההליך כולו. משאלו הם פני הדברים, ומשניתנה תשובת הנאשמת לכתב האישום, וכאשר זירת המחלוקת בין הצדדים שורטטה לה, כך שדה פקטו החל משפטה.
19. עיון בפסיקה מלמד כי בדרך כלל בתי המשפט נוטים לאשר בקשות לתיקון כתב האישום, כל עוד לא נפגעת ההגנה, וכאשר על כפות המאזניים מונח החשש מפגיעה בזכויות הנאשם אם הבקשה תתקבל, למול החשש מהפגיעה לברר את האמת, אם הבקשה לא תתקבל.
20. כידוע, תכליתו העיקרית, החשובה והידועה של ההליך הפלילי היא חשיפת האמת ועשיית הצדק. זאת תיעשה תוך הקפדה על זכויותיו של הנאשם על מנת למנוע ממנו עיוות דין. ולעניין זה, יפים הדברים שנקבעו כבר בערעור הפלילי הראשון שם התייחס בית המשפט לנושא, בע"פ 1/48 סילוסטר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד א 5, לאמור:

"הפרוצידורה הפלילית על דיניה מכילה לטובת הנאשם תריס בפני עיוות דין. רוצים לתת לנאשם את מלוא ההגנה ההוגנת. אבל אסור לסלף את הרעיון הבריא הזה על ידי הפרזה בפורמליות. פרוצידורה פלילית טובה צריכה בוודאי לתת לנאשם את מלוא ההגנה, כדי למנוע עיוות דין, אבל הדיון הפלילי אינו צריך לקבל צורת משחק אשקוקי שבו מהלך אחד בלתי נכון קובע את גורל המשחק. תפקיד הדיון הפלילי - להוציא כאור משפט. מוטב אמנם שעשרה רשעים יצאו זכאים משצדיק אחד יצא חייב, אבל במה דברים אמורים? - כשהשאלה היא הוכחת האשמה, ולא כשהכתוב מדבר על ליקויים טכניים בכתב האשמה וכדומה. על שאלות ממין זה לא יחול הכלל של הנאה מהספק... חלילה לי מלעודד את הקטיגורים המתרשלים בניסוח כתבי האשמה. חובה עליהם לבדוק בשבע עיניים אם כתב האשמה אמנם מגיד פשע, אבל לבתי המשפט לא הרשות בלבד, כי אם חובה עליהם לתקן מה שפגמו הקטיגורים, ובלבד שלא יפגעו על ידי כך בעיקרי השלטת הצדק." [הדגשות אינן במקור]

21. דברים יפים אלה, נכונים גם כיום בחלוף שנים רבות. השיקולים אותם נהוג לשקול, כאשר נבחנת בקשה לתיקון כתב האישום נוגעים, בין היתר, למהות התיקון, השלב בו מוגשת הבקשה - בטרם שמיעת הראיות, לאחר תחילת פרשת התביעה, או בשלבים מאוחרים יותר, טיב התיקון המבוקש וההשלכות קצרות הטווח וארוכות הטווח שיש לתיקון כלפי הגנת הנאשם (ראו: הלוי, שם, עמ' 528). כאשר תפקידו של בית המשפט בהקשר זה, הוא לשמור על האינטרס הציבורי בדבר גילוי האמת, תוך שמירה על זכויות הנאשם, ומניעת עיוות דין (עפ"ת (י-ם) 43363-04-16 מדינת ישראל נ' דנה וייצמן [פורסם בנבו] (12.07.2016)).

22. ככל שמדובר בשלב מוקדם יותר, כך תגבר הנטייה לקבל את הבקשה (רע"פ 2363/10 בן אברהם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (06.04.2010); ע"פ 4668/14 חגי אפללו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.2.2015)). ואולם, היו גם מקרים בהם התירו בתי המשפט תיקון כתבי אישום, כדי למנוע מצבו שבו "פגמים וכישלונות טכניים של התביעה או של ההגנה חורצים את גורל המשפט" (ע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 51, 505 (1981)), ובלבד שנתנה הזדמנות סבירה להתגונן, בהתאם להלכה. תנאי זה, כולל יסוד טכני דיוני הקשור בהזדמנות להביא ראיות ולחקור עדים, ויסוד מהותי הקשור בהזדמנות סבירה לפתח ולייצב קו הגנה (ביחס לפרשנות התנאי "הזדמנות סבירה להתגונן" ראו: ע"פ 5019/09 דביר חליווה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.8.2013)).

23. היבט נוסף אותו שוקל בית המשפט, נוגע לאופן התנהלות התביעה (ראו למשל: ת"פ (מחוזי-י-ם) 377/04 מדינת ישראל נ' וול [פורסם בנבו] (5.06.2005); תפ"ח (מחוזי-י-ם) 550/08 מדינת ישראל נ' סירי [פורסם בנבו] (24.09.2009)).

מן הכלל אל הפרט

24. ראשית, אדרש לטענת ההגנה, שמרגע מתן ההחלטה על זימון העד על ידי ההגנה, הרי שנשללת זכות התביעה לתקן כתב האישום וזימון העד מטעמה. לאחר שעיינתי בהשתלשלות העניינים בתיק ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי, כי לא מתקיים בנסיבות תיק זה כל מחסום דיוני לתיקון כתב האישום וזימון העד מטעם התביעה, גם אם הוגשה קודם לכן (כשעה קודם), בקשה מטעם ההגנה לזימון אותו עד וניתנה החלטה כמבוקש, בטרם נוכח בית המשפט לבקשת המאשימה לזימון אותו עד, ואשר הוגשה כאמור פחות משעה לאחר מכן, זאת שעה שאין חולק כי ההגנה לא זימנה את העד, לא נפגשה איתו וגם לא הכינה את העד, וכעולה מבקשתה לזמנו, היא מסכימה הלכה למעשה, כי שמיעת עדותו נחוצה לביורר האמת.

25. אין לי, בהקשר זה, אלא לחזור על הדברים היפים שהובאו לעיל, ואשר צוינו פעם אחר פעם בפסיקה, כי המשפט אינו עוסק ב"מחטפים" או במשחק אשקוקי "מי מגיש את הבקשה קודם", בוודאי בנסיבות תיק זה, לנוכח טיעוני הצדדים לגבי נסיבות הגשת הבקשה וטיעוני המאשימה, אשר לא הוכחו על ידי ב"כ הנאשמת, שדבר תיקון כתב האישום וזימון העד על ידי התביעה, עלה על ידי התביעה בשיחות בין הצדדים, עובר להגשת שתי הבקשות מטעם שני הצדדים.

26. אוסיף, שלא מצאתי מקום להידרש לשיחות בין הצדדים עובר להגשת הבקשות, ואסתפק בדברים שצוינו לעיל, תוך שאדגיש את הידוע לכל, כי עסקינן בהליך פלילי - דיני נפשות, תכליתו העיקרית החשובה והידועה של ההליך הפלילי היא חשיפת האמת ועשיית הצדק.
27. דברים אלה מקבלים משנה תוקף בענייננו, שעה שההגנה בהתנגדות שלה בכתב לבקשה לתיקון כתב האישום, לא העלתה טענה דומה ולפיה התיקון "נולד" לאחר הליכי משא ומתן וחשיפת "הפגם" לעיני המאשימה. כך גם במעמד הדיון בפניי, כל אשר נטען על ידי ב"כ הנאשמת "... למעשה אני חושפת את מי אני מבקשת ואז מתחילה שרשרת לתקן את מה שלא נעשה במשך שנה וחצי אחרי שאני שיניתי את מצבי לרעה כי אחרת יכול להיות שלא היתה מוגשת הבקשה". ובהמשך "יום לפני דיון הוכחות שנקבע לפרשת תביעה, הגנה וסיכומים, רק אז עוברת על חומר הראיות ושמה לב לפרט שהוא סופר חשוב ולעד שהוא סופר מהותי כנראה, כי אחרת התביעה לא היתה עומדת על רגליים אחוריות". בנסיבות אלה, מקום שלא נטען, גם לא הוכח, כי הגשת הבקשה "נולדה" לאחר חילופי דברים, במסגרת משא ומתן בו נחשפה התביעה לפגם על ידי ההגנה, הרי שכאמור לא מצאתי כי מתקיים מחסום דיוני לתיקון המבוקש.
28. שנית, לגופו של ענין, במקרה שבפניי ולאחר בחינת בקשת התביעה לתיקון כתב האישום, הגעתי לכלל מסקנה כי התנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה שהובאה לעיל, מתקיימים בענייננו. בחינת הנתונים הצריכים לענין מגלה, כי אין בתיקון המבוקש של כתב האישום לקפח את הגנת הנאשמת ועל כן יש להתיר את התיקון. להלן אנמק: אין עסקינן בשינוי מהותי; חומר החקירה בנוגע לעד הועבר להגנה, והדבר לא נסתר בטיעוני ההגנה; התנהלות המאשימה נמצאה סבירה בנסיבות המקרה, כאשר היא פעלה ללא שיהוי עת נודע לה על הפגם והצורך בתיקון המבוקש; מיד לאחר מכן, היא הודיעה להגנה על כוונתה לבקש תיקון כתב האישום על דרך הוספת העד; ההגנה, לא יצרה קשר עם העד ולא הכינה אותו, חרף החלטתי לזמנו על ידה, מכאן לא ייגרם לנאשמת עיוות דין; גם ההגנה, בדומה לתביעה, רואה חשיבות בהעדת העד, מכאן גם ביקשה לזמנו, משמע עדותו נחוצה לגילוי האמת; אשר לשלב בו מצוי ההליך הפלילי, הרי שההליך מצוי בשלב מקדמי ביותר, עוד בטרם החלה שמיעת ההוכחות ובטרם נשמעו עדי התביעה.
29. לאור כל הנימוקים שמניתי לעיל, הגעתי למסקנה כי לא תיפגע זכות הנאשמת להתגונן. אוסיף, בזהירות הראויה, כי ההגנה גם הודיעה במסגרת כפירתה שבפרשת ההגנה תישמע הנאשמת בלבד, ובקשתה לזמן אותו העד הוגשה רק מספר ימים עובר להוכחות. מכאן, שלא שוכנעתי כי העדת העד מטעם התביעה יגרום לעיוות דין לנאשמת.
30. לסיכום, במצב דברים זה, הריני סבורה כי טיב התיקון המבוקש והשלב בו נעשה, לא יפגע בהגנת הנאשמת.
31. אשר לפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשמת, עיינתי היטב בכל אחת ואחת מן ההחלטות אליהן הופנית, ולא מצאתי לגזור מהן גזירה שווה בענייננו, לנוכח הנסיבות השונות בתכלית מהמקרה שבפניי. להלן אפרט.
32. בתתע"א 7115-02-16 מדינת ישראל נ' סימן טוב ניסן (15.11.2016), באותו ענין, בשונה מהמקרה שבפניי, דובר על תיקון כתב אישום על דרך הוספת עד, בשלב מתקדם בהליך, זאת לאחר שהתביעה הכריזה כי סיימה את פרשת התביעה, ולאחר מגעים בין התובע לב"כ הנאשם לכריתת הסדר טיעון, אז התחוור לתובע כי התעודה שערך העד לא הוגשה. עוד צוין בבקשה, כי הבקשה מוגשת למעלה מן הנדרש שכן בידי התביעה די ראיות להרשעת הנאשם. בשונה מאותו מקרה, הרי שבמקרה דנן ההליך נמצא אך בראשיתו, ולא נטען גם לא הוכח בפניי, כי הבקשה של התביעה "נולדה" כאמור, בעקבות דברים שעלו מצד ההגנה בשיחות משא ומתן בין הצדדים.

33. אשר לע"פ 6168/20 מדינת ישראל נ' יעקב עמיחי שמבה (09.06.2022), שם נדונה בקשת המדינה לתיקון כתב האישום שהוגשה בשלהי פרשת התביעה, ומספר חודשים לאחר הגשת בקשה קודמת לתיקון כתב האישום בעניין אחר, עת התבקשה הוספת עדי תביעה - אשר התקבלה. במסגרת הבקשה המאוחרת התבקש בית המשפט להוסיף לכתב האישום כעד תביעה עד, אשר תיעד חלק מהאירוע בסרטון שצולם באמצעות הטלפון הסלולרי (להלן: "הסרטון החדש"). הוסבר, כי עד לשידורו של סרט טלוויזיוני בערוץ 8 ביחס לאירוע, המדינה לא ידעה על קיומו של הסרטון החדש. משנודע לה עליו, בוצעה השלמת חקירה במסגרתה נגבתה הודעה מהעד והוא מסר את הסרטון החדש למשטרה. הנאשמים, טענו, כי תיקון כתב האישום בשלב זה יפגע קשות בהגנתם ובזכותם להליך הוגן, מאחר שכעת נחשף קו ההגנה אותו גיבשו על בסיס חומר הראיות שהיה בפניהם, ובהתאם לו הכינו את חקירות העדים במסגרת פרשת התביעה. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה. נקבע, כי בהגשתה במועד כה מאוחר, "לאחר שהסתיימה פרשת התביעה", יש כדי לפגוע באופן ממשי בהגנת הנאשמים; לגרום להימשכות ההליכים הפליליים זמן רב; וכי קיים אינטרס ציבורי בסיום ההליכים בהקדם כדי לצמצם את עינוי הדין שנגרם למשיבים, שאף הוא תומך בדחיית הבקשה. עוד הודגש, כי למדינה היו לפחות שתי הזדמנויות קודמות לבקש את הוספת הסרטון החדש, וכי העובדה שהזדמנויות אלו לא נוצלו חיזקה את הנחת הסנגורים כי המדינה החליטה לוותר על הכללת הסרטון החדש בין ראיותיה. בית המשפט העליון לא מצא פגם בקביעות בית המשפט המחוזי ולא התערב בהחלטתו. גם מקרה זה, שונה בתכלית מהמקרה שבפניי, ומכאן אין בהחלטה זו לתמוך בדחיית הבקשה.

34. בתע"א 5724-02-19 מדינת ישראל נ' מרדכי בן נעים (23.02.2022), באותו ענין בית המשפט דחה בקשה לתיקון כתב אישום בפעם השלישית, לאחר שקבע כי אין בידו לקבל התנהלות המאשימה, שמבקשת בהזדמנויות רבות תיקונים שונים, מסיבות שונות, באופן שתיקונו כעת יפגע בהגנת הנאשם ויגרום לו עיוות דין. במקרה דנן, עסקינן בבקשה ראשונה, שהוגשה עוד בטרם תחילת שמיעת פרשת התביעה ואין מקום לקבוע כי התנהלות המאשימה, כה רשלנית עד כי מוצדק לדחות את הבקשה לאור התנהלותה.

35. בת"פ 18235-08-15 מדינת ישראל נ' נורית קפלן (01.03.2017), בית המשפט דחה בקשה לתיקון כתב אישום בשנית (על דרך הודעה), וזאת מכוח תורת ההגנה מן הצדק ודוקטרינת הביקורת המנהלית, מחמת היות התיקון בלתי צודק ובלתי הוגן ומחמת חוסר סבירותה של הודעת התיקון בנסיבות הייחודיות של המקרה, שם דובר על תיקון כתב אישום על דרך הוספת עד - מתלונן, כאשר התיקון מהותי. באותו מקרה, בית המשפט קבע, בין היתר, כי גרסתו של המתלונן נגבתה בשיהוי ניכר ממועד האירוע, לאחר שהסתיימה החקירה, ואף לאחר שהוגש כתב אישום מה שמהווה מחדל חקירתי. בנוסף, דובר על תיקון כתב האישום אך ורק בעקבות דברים שעלו מצד ההגנה בפגישת משא ומתן בין הצדדים, אשר מהווה פעולה בלתי הוגנת ובלתי סבירה ופוגעת בזכותו של הנאשם להליך הוגן. גם כאן, לא מצאתי שיש לגזור גזירה שווה מאותו ענין לענייננו, לנוכח הנסיבות השונות, כפי שפורט בהרחבה לעיל.

36. בת"פ 29389-11-20 מדינת ישראל נ' דרויש (23.04.2021), הוגשה בקשה לתיקון כתב אישום על דרך הוספת עדה, יומיים לפני ההוכחות ושלושה חודשים לאחר שבית המשפט נעתר לבקשת ההגנה להזמין את אותה העדה מטעמה, ולאחר שכבר הכינה ב"כ הנאשם את המתלוננת לעדותה בציפייה להישמע במסגרת פרשת ההגנה, ומשכך לא נעתר בית המשפט לבקשת המאשימה לתיקון כתב אישום, שלא תיפגע הגנת הנאשם, פגיעה משמעותית. יחד עם זאת, מכוח סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי, קבע בית המשפט שכלל וההגנה תוותר על עדותה, או זו לא תתייצב לעדות, כי אז תוזמן מטעם בית המשפט, שכן שמיעת דבריה נדרשים בתיק לצורך בירור האמת. אין חולק, שבמקרה דנן, ב"כ הנאשמת, חרף ההחלטה לזמן את העד מטעמה, לא יצרה עמו קשר ולא הכינה אותו לעדות, מכאן שנסיבות אותו תיק שונה מענייננו.

סוף דבר

37. בסיומם של דברים, לא מצאתי כי התיקון המבוקש מקים חשש לפגיעה בהגנת הנאשמת. הצורך בבירור האמת והצורך בשמירה על האינטרס הציבורי, מצדיק את תיקון כתב האישום בשלב מקדמי זה וקבלת הבקשה, כאשר נשמרות לנאשמת כל האפשרויות לכלכל הגנתה כראוי. משכך, החלטתי מיום 2.05.24 לזימן העד מטעם ההגנה, מבוטלת בזאת.

38. כתב האישום המתוקן יוגש על ידי המאשימה, וייסרק בתיקיית כתבי הטענות על ידי המזכירות. המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ב' סיון תשפ"ד, 08 יוני 2024, בהעדר הצדדים.